

זוהר היומי

זוהר שמות – דף פ"ב ע"ב

פרשת יתרו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הכי, אַמאי לָא פֿריש יִשְׁעִיה כּוּלִי הָאִי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דָּא כָּלִיל, דָּא פֿריש. מַאי טַעמָא פֿריש כּוּלִי הָאִי יִחְזַקְאֵל. אֱלָא, כָּלֵא אַצְטְרִיךְ בְּגִינְיָהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דִּינִדְעוֹן חֲבִיבוֹתָא דְחֲבִיב לְהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּשְׂכִינְתִּיה וּרְתִיכּוּי אֲתִינִן לְדִיִּירָא בִּינְיָהוּ בְּגָלוֹתָא.

תרגום לעברית

וְאֵרָא אֶת ה', אֶת דּוֹקָא. וְאֵרָא מֵרָאֵת אֱלֹהִים, מֵרָאֵת דּוֹקָא. וּבְדִרְגָּה אַחַת הָיוּ. אִם כֹּה, אַז לָמָּה לֹא פִרַש יִשְׁעִיה כָּל זֶה? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זֶה כָּלֵל וְזֶה פִרַש. מָה הַטַּעַם יִחְזַקְאֵל פִּרַש אֶת כָּל זֶה? אֱלָא הַכֹּל הִצְטְרִיךְ בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּדְעוּ אֶת הַחֲבִיבָה שֶׁחֲבִיב אוֹתָם הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁשְׂכִינָתוֹ וּמִרְכָּבוֹתָיו בָּאוּ לְדוֹר בִּינְיָהֶם בְּגָלוֹת.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, בְּאַרְצָא כְּשָׂדִים, וְהָא כְּתִיב (ישעיה כג) הֵן אֶרֶץ כְּשָׂדִים זֶה הָעָם לֹא הָיָה, אַמַּאי אֲתַגְלִי שְׂכִינְתָא תַּמָּן. אִי תִימָא בְּגִינְיָהוֹן דִּישְׂרָאֵל, הָוָה טָב דְּתַשְׂרִי שְׂכִינְתָא בְּגוּוּיָהוּ, וְלֹא יִתְגַּלְיָא. אֱלָא, הָכִי תַּאנָּא, אִי לָאו דְּאֲתַגְלִיָּא לָא הוּוּ יִדְעִין.

אמר רבי חייא, בארץ פשדים? והרי כתוב (ישעיה כג) הן ארץ פשדים זה העם לא היה. למה התגלתה שם שכינה? אם תאמר בשביל ישראל - היה טוב שתשרה שכינה בתוכם ולא תתגלה. אלא כך שנינו, אם לא היה נגלית, לא היו יודעים.

טקסט הזהיר

והא דאתגלייא, מה כתיב, על נהר כבר, על מיא, באתר דלא יסתאב, ולא (ויחי רכ"ב ע"ב) שריא מסאבותא. והוא נהרא, הוה חד מארבע נהרין, דנפקין מגנתא דעדן, דכתיב על נהר כבר. מאי כבר. דכבר הוה. מאתר דשכינתא שריא עלוי. וכתיב ותהי עליו שם יד יי', שם, ולא באתר אחרא.

תרגום לעברית

וזה שהתגלתה, מה כתוב? על נהר כבר. על המים. במקום שלא נטמא ולא שורה טמאה. ואותו נהר היה אחד מארבעה נהרות שיוצאים מגן עדן, שכתוב על נהר כבר. מה זה כבר? שכבר היה ממקום ששכינה שורה עליו, וכתוב ותהי עליו שם יד ה', שם ולא במקום אחר.

טקסט הזהיר

אמר רבי חייא, כתיב ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה. תאנא ברזא עלאה, ארבע חיוון אית, דאינהו לגו בגו היכלא קדישא, ואינן קדמאי, עתיקין דעתיקא קדישא, כללא דשמא עלאה. ויחזקאל חמא, דמות דרתיכין עלאין, דהא הוא חמא, מאתר דלא הוה נהיר כל כך. תאנא, כגוונא דלעילא, אית לתתא מינייהו, וכן בכלהו עלמין, כולהו אחידן דא בדא, ודא בדא.

אמר רבי חייא, כתוב ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה. שנינו, בסוד עליון ארבע חיות יש שהן לפני ולפנים ההיכל הקדוש, והן ראשונות, העתיקים מהעתיק הקדוש, כלל השם העליון. ויחזקאל ראה דמות המרכבות העליונות, שהרי הוא ראה במקום שלא היה מאיר כל כך. שנינו, כמו שלמעלה יש למטה מהם, וכן בכל העולמות כלם אחוזים זה בזה וזה בזה.

טקסט הזוהר

ואי תימא לעילא יתיר דחמא. תנינו, משה חמא באספקלריא דנהרא, וכלהו נביאי לא חמו אלא מגו אספקלריא דלא נהרא, דכתיב ואראה מראת אלהים. וכתיב (במדבר יב) אם יהיה נביאכם יי' במראה אליו אתודע וגו' לא כן עבדי משה וגו', וכתיב פה אל פה אדבר בו.

תרגום לעברית

ואם תאמר שהוא ראה יותר למעלה - שנינו, משה ראה באספקלריא שמאירה, וכל הנביאים לא ראו אלא מתוך אספקלריא שאינה מאירה, שכתוב ואראה מראת אלהים. וכתיב (במדבר יב) אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע וגו' לא כן עבדי משה וגו', וכתוב פה אל פה אדבר בו.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, תא חזי, דנביאין כללו לגביה, כנוקבא לגבי דכורא, דכתיב פה אל פה אדבר בו ומראה. ולשאר נביאים (כתיב, במראות ולמשה יי') במראה אליו אתודע. במראה ולא מראת. כל שכן יחזקאל, דאפילו מראה לא כתיב ביה, אלא מראת חסר, וכל שכן דכתיב במשה, ולא בחידות, אלא כל מלה על בורייה. זכאה איהו דרא, דנביאה דא שרי בגווייהו.

אמר רבי יוסי, בא וראה שכל הנביאים כלם לגביו כנקה לגבי הזכר, שכתוב פה אל פה אדבר בו ומראה. ולשאר הנביאים (כתוב במראות, ולמשה ה') במראה אליו אתודע, במראה ולא מראות. כל שכן יחזקאל, שאפלו מראה לא כתוב בו, אלא מראת חסר, וכל שכן שכתוב במשה ולא בחידות, אלא כל דבר על בריו. אשרי הדור שהנביא הזה שרוי בתוכם.

טקסט הזהר

אמר רבי יוסי ברבי יהודה, אפין באפין חמו ישראל זיו יקרא דמלפיהון, (נ"א דמאריהון) ולא הנה בהון סומין, וחגרין, וקטיעין, וחרשין. סומין, משמע דכתיב וכל העם רואים. חגרין, דכתיב ויתיצבו בתחתית ההר. קטיעין וחרשין, נעשה ונשמע. ולזמנא דאתי כתיב (ישעיה לה) אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלים. (שמות כ) וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. רבי יהודה פתח, (תהלים קו) מי ימלל גבורות יי' ישמיע כל תהלתו. בכמה ארחין, אורייתא אסתיידת בבר נש, דלא יחוב קמי מאריה. בכמה ארחין, יחיב ליה עיטא, דלא יסטי מארחוי לימינא ולשמאלא. בכמה ארחין יחיב ליה עיטא, היך יתוב קמי מאריה, וימחול ליה.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי ברבי יהודה, פנים בפנים ראו ישראל את זיו כבוד מלכם, (של רבונם) ולא היו בהם סומים וחגרים וקטעים וחרשים. סומים - משמע שכתוב וכל העם רואים. חגרים - שכתוב ויתיצבו בתחתית ההר. קטעים וחרשים - נעשה ונשמע. ולעתיד לבא כתוב (ישעיה לה) אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלים. וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. רבי יהודה פתח, (תהלים קו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו.

בכמה דרכים העידה התורה באדם שלא יחטא לפני רבונו. בכמה דרכים נתנה לו עצה שלא יסטה מדרכיו זמין ושמאל. בכמה דרכים נתנה לו עצה איך ישוב לפני רבונו וימחל לו.

טקסט הזוהר

דתנן, שית מאה ותלת עשר זיני עיטא, יהיב אורייתא לבר נש, למיהוי שלים במאריה, בגין דמאריה בעא לאוטבא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי. ויתיר בעלמא דאתי, דהא תנינן, כל מה דקודשא בריך הוא אשלים ליה לבר נש, מאינן טבאן דזכי בהו לעלמא דאתי אשתלים בהו. מאי טעמא. משום דעלמא דאתי דקודשא בריך הוא הוי. (ואי תימא דהאי עלמא לאו ידיה הוא אלא)

תרגום לעברית

ששנינו, שש מאות ושלשה עשר מיני עצה נתנה תורה לאדם להיות שלם ברבונו, משום שרבונו רוצה להיטיב לו בעולם הזה ולעולם הבא, ויותר לעולם הבא, שהרי שנינו, כל מה שהשלים הקדוש ברוך הוא לאדם - מאותן טובות שזוכה בהם לעולם הבא השתלים בהם. מה הטעם? משום שהעולם הבא הוא של הקדוש ברוך הוא. (ואם תאמר שהעולם הזה אינו שלו אלא)

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"ג ע"א) ♦

טקסט הזוהר

והכי תנינן, האי עלמא לקבליה דעלמא דאתי, לא הוי אלא כפרוזדור לגבי טרקלין. (בגין כך עלמא דאתי דקודשא בריך הוא הוי) וכד זכי ההוא זכאה, בדידיה זכי. דתנינא, כתיב (דברים יח) ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו. מאי טעמא. משום דיי' הוא נחלתו.

זָכָאָה חוֹלְקִיָּה, מֵאֵן דְּזָכִי לְאַחְסָנָא אַחְסָנָתָא עֲלָאָה דָּא. זָכִי בָּהּ בְּעֲלָמָא דָּא, וּבְבִיתָא
דְּהָאִי עֲלָמָא. כֹּךְ בְּעֲלָמָא דְּאֵתִי, וּבְבִיתָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, דְּכִתִּיב, (ישעיה נו) וְנָתַתִּי לָהֶם
בְּבִיתִי וּבְחוֹמוֹתַי יָד וָשֵׁם,

תרגום לעברית

וְכֹךְ שְׁנִינִי, הָעוֹלָם הַזֶּה כְּנֶגֶד הָעוֹלָם הַבָּא אֵינִי אֶלָּא כְּפֶרוֹזְדוֹר לְטָרְקִלִין. (משום כך
הָעוֹלָם הַבָּא הוּא שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא) וּכְשֶׁזֹּכָה אוֹתוֹ הַצִּדִּיק - בְּשָׁלוֹ הוּא זֹכָה.
שְׁשִׁינִי, כְּתוּב (דְּבָרִים ב) וְנִחַלָּה לֹא יִהְיֶה לוֹ בְּקֶרֶב אֲחִיו. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁה' הוּא
נִחַלָּתוֹ. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ מִי שֶׁזֹּכָה לְחֶלֶק יִרְשָׁה עֲלִיוֹן זֶה. זֹכָה בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְבִית שֶׁל
הָעוֹלָם הַזֶּה. כֹּךְ בְּעוֹלָם הַבָּא וּבְבִית הָעֲלִיוֹן הַקְדוּשׁ, שְׁכָתוּב (ישעיהנו) וְנָתַתִּי לָהֶם
בְּבִיתִי וּבְחוֹמוֹתַי יָד וָשֵׁם. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ צִדִּיק שְׁמִדּוּרוֹ עִם הַמֶּלֶךְ בְּבִיתוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.